

Nr 116

Av fru **Renström-Ingenäs** och fru **Ekroth**, om ersättning från försäkringskassa åt donator av transplantat.

Vår väl utbyggda sjukförsäkring skänker medborgarna ekonomisk trygghet under tider av sjukdom. Det synes oss emellertid önskvärt att reglerna för bidrag från försäkringskassan borde vidgas och även omfatta stöd till donatorer vid de alltt vanligare transplantationer, som läkarvetenskapens utveckling numera möjliggör.

Ofta finner läkaren lämplig donator bland den sjukets närmaste släktingar. Donatorn är villig till stora personliga uppoffringar för att rädda den sjukets liv. Många fall av till exempel njurtransplantationer har bevisligen räddat obotligt sjuka människor till livet, varför dessa uppoffringar inte varit förgäves.

Den som frivilligt ställer sig till förfogande som donator måste genomgå ingående läkarundersökningar för fastställande av lämpligheten. Själva operationen och den efterföljande konvalescenstiden innebär icke endast ett sjukdomstillstånd utan även stora ekonomiska uppoffringar i form av förlorad arbetsförtjänst m. m. Dessa människor borde ha full rätt till ersättning ur försäkringskassan såsom vid vanlig sjukdom. — Därigenom skulle troligen läkarna också få lättare att finna donatorer av transplantat och därmed bättre möjligheter att utnyttja läkarvetenskapens nya landvinningar i kampen mot sjukdomarna.

Med hänvisning till ovanstående motivering hemställer vi,

att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om en ändring av sjukförsäkringslagen så att ovannämnda donatorer erhåller sjukersättning.

Stockholm den 17 januari 1968

Lena Renström-Ingenäs (s)

Iris Ekroth (s)
